

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г.; доп., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23 и 68 от 2013 г.; доп., бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 100 и 109 от 2013 г.; бр. 1 и 105 от 2014 г.; доп., бр. 107 от 2014 г.; изм., бр. 12 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 22 от 2015 г.; изм., бр. 35 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) За годината, в която е получена заповед по чл. 189, т. 1, буква „б“, преотстъпването на съответната част от определените авансови вноски се извършва от месеца/тримесечието, следващо месеца на издаване на заповедта.“

§ 2. В чл. 171 се създава ал. 3:

„(3) Алинея 2 не се прилага за данъчно облекчение представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

§ 3. В чл. 172, ал. 3 се изменя така:

„(3) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 се преустановява и в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие“.

§ 4. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „последващо“ се заличава.

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Правото на преотстъпване по чл. 184, във връзка с чл. 189 не възниква в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

(5) Когато неизпълнението на условията за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие възникне през периода за извършване на съответната първоначална инвестиция, преотстъпеният корпоративен данък по това облекчение се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.“

§ 5. В чл. 182, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. извършват дейност в отраслите транспорт, въгледобив, стоманодобив, енергетика, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, първично производство, преработка и предлагане на пазара на селскостопански продукти, посочени в Приложение 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз за съответната дейност, или“

2. В т. 4 думата „закриват“ се заменя със „самостоятелно или на равнище група закриват“.

§ 6. В чл. 183 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Предложението на министъра на труда и социалната политика по ал. 1 за всяка година се предоставя на Министерство на финансите в срок до 31 януари на следващата година.

(5) Заповедта по ал. 1 се издава в срок от три работни дни от получаване на предложението на министъра на труда и социалната политика.“

§ 7. В чл. 185 се създава ал. 3:

„(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

§ 8. Член 189 се изменя така:

„Чл. 189. Държавната помощ за регионално развитие под формата на преотстъпен данък се предоставя за проект за първоначална инвестиция, при спазване на следните условия:

1. общи условия:

а) данъчно задълженото лице подава до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции формуляр за кандидатстване за помощ за регионално развитие по образец най-късно преди започване изпълнението на проекта за първоначална инвестиция.

б) данъчно задълженото лице е получило заповед от Българската агенция за инвестиции, в която за проекта за първоначална инвестиция по буква „а“:

аа) е потвърдено, че помощта има необходимия стимулиращ ефект, отговарящ на един от сценариите, описан в точка 61 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., помощта не поражда явните отрицателни ефекти, описани в точка 121 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., както и че са спазени всички други условия за допустимост и

бб) е вписан максимален размер и интензитет на помощта.

в) редът за издаване на заповедта по буква „б“ се определя с наредба на министъра на финансите и министъра на икономиката.

2. условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

а) сумата на преотстъпения данък (помощта) в хода на изпълнение на проекта за първоначална инвестиция не може да надвишава размера на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

б) намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция не може да доведе до надвишаване на интензитета на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

в) максималният интензитет на помощта е 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 25 на сто, изчислен въз основа на настоящата стойност на помощта спрямо настоящата стойност на общите приемливи разходи за първоначалната инвестиция, декларирани от данъчно задълженото лице във формуляра за кандидатстване;

г) за целите на букви „а“-„в“, стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи се определят по настояща стойност към датата на предоставяне на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към датата на предоставяне на помощта;

д) размерът на помощта за големи предприятия съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ. При изчисляване на размера на помощта се прилага методът, обяснен в т. 79 и 80 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. заедно с максималните интензитети на помощ като горна граница.

3. условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

а) държавната помощ под формата на преотстъпен корпоративен данък се използва за придобиване на материални и нематериални активи, които са част от проекта за първоначална инвестиция;

б) първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 календарни години в т.ч. годината на получаване на заповедта по т. 1, буква „б“;

в) дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период от поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на 5-годишния срок с годишните данъчни декларации;

г) поне 25 на сто от стойността на приемливите разходи за материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

д) материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица; нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

е) стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

ж) нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период от поне 5 години;

з) за активите по буква „а“ данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

аа) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

бб) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ de minimis;

вв) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

гг) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.

и) за първоначална инвестиция, свързана с диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто балансовата стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на първоначалната инвестиция;

й) стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода;

4. допълнителни условия в случаите, когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или единен инвестиционен проект:

а) в случаите, когато данъчно облекчение се предоставя за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници на равнище група, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда на Закона за държавните помощи. Данъчно задълженото лице е длъжно да

предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия;

б) за целите на буква „а“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяване на Европейската комисия по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

в) когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага буква „а“, данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спасен коригираният размер на помощта за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в т. 20, буква „в“ от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.;

г) за целите на буква „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на предоставяне на помощта;

д) в случаите, когато се предоставя помощ за проект за първоначална инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта на това данъчно задължено лице се намалява за приемливите разходи, надвишаващи 50 милиона евро.“

§ 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4 изречение второ се изменя така:

„Не е дивидент разпределението, което при разпределящото лице е признат за данъчни цели разход или с което е намалена данъчната основа за облагане, с изключение на случаите на скрито разпределение на печалбата.“

2. Точка 29 се изменя така:

„29. „Първоначална инвестиция“ е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нов производствен обект;
2. увеличаване на капацитета на съществуващ производствен обект;
3. диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда;
4. съществена промяна в общия производствен процес на съществуващ производствен обект.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.“

3. Точка 64 се изменя така:

„64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са:

1. държавите/териториите, които не са държави членки на Европейския съюз и отговарят на две от следните условия:

а) няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила споразумение за автоматичен обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия.

б) налице е сключена и влязла в сила международна данъчна спогодба, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обменя информация;

в) дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

2. Списъкът на държавите/териториите по т. 1 се утвърждава със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

3. Държави/територии, които отговарят на условията на т. 1, но не са включени в списъка по т. 2, се смятат също за юрисдикции с преференциален данъчен режим.

4. Държави/територии, които след утвърждаване на списъка по т. 2 престанат на отговарят на условията по т. 1, не се смятат за юрисдикции с преференциален данъчен режим.“

3. Точки 73 и 74 се изменят така:

„73. „Дата на предоставяне на помощта“ за целите на чл. 188 и чл. 189б е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък, а за целите на чл. 189 е датата на заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“.

74. „Големи предприятия“ за целите на чл. 189б са предприятия, които не отговарят на критериите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията, а за целите на чл. 184 във връзка с чл. 189 предприятията, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия. “

4. Създават се т. 76 – 82:

„76. „Започване изпълнението на проекта“ за целите на чл. 189 е започване на строителни работи по първоначалната инвестиция, или поемане на първия твърд ангажимент за поръчка на материални или нематериални активи или други ангажименти, които правят първоначалната инвестиция необратима, независимо от хронологичния им ред. Закупуването на земя и подготвителните дейности като получаването на разрешително и провеждането на предварителни проучвания за осъществимост не се считат за започване на изпълнението на проекта.

77. „Стоманодобив“ и „Производство на синтетични влакна“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 са тези по смисъла на приложение IV към Насоки за регионалната помощ за периода 2014 — 2020 година.

78. „Равнище група“ за целите на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, са лицата попадащи в едно от взаимоотношенията по §1, т. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

79. „Единен инвестиционен проект“ е всяка първоначална инвестиция, извършена от същото данъчно задължено лице (на равнище група) в срок от три години, считано от датата на започване на работа по друга подпомогната инвестиция в същия регион по NUTS ниво 3, определено съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели.

80. „Транспорт“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 е превоз на пътници със въздухоплавателни апарати, морски, сухопътен, железопътен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища или услугите по товарен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение.

81. „Летища“ за целите на т. 28, са тези съгласно Насоки на Общността за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и на член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор (ОВ С 350, 10.12.1994 г., стр. 5) и Насоки на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпаниите, опериращи на регионални летища (ОВ С 312, 9.12.2005 г., стр. 1), както са изменени или заменени.

82. „Производствен обект за целите на т. 29 е определено място, посредством което данъчно задължено лице извършва производствена дейност, като например: ателие; завод; работилница (фабрика) или всеки друг обект, чрез който се извършва производствена дейност.“

§ 10. В § 2 от допълнителните разпоредби думите „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.“ се заменят с „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.; изменена с Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 219/40 от 25 юли 2014 г.) и с Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 21/1 от 28 януари 2015 г.)“.

§ 11. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г., изм., бр. 105 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 14 изречение второ се заличава.

2. Параграфи 15 и 16 се изменят така:

„§ 15. Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г. на Европейската комисия. При условие че Европейската комисия постанови положително решение до 31 декември 2015 г., корпоративният данък за 2015 г. се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г. и е налице одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 година не се допуска. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§16. Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 във връзка с чл. 189 се прилага до 31 декември 2020 г., в т.ч. за корпоративния данък за 2020 г.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 12. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп.; бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 и 99 от 2009 г., бр. 16 от 2010 г.; доп., бр. 49 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 и 31 от 2011 г.; доп., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г.; бр. 99 от 2011 г.; бр.40, 81 и 94 от 2012 г.; бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.;бр. 53, 98 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г.; доп., бр. 107 от 2014 г.; изм., бр. 12 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 22 от 2015 г.; доп., бр. 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 се създава т. 28:

„28. Средствата, получени по програма „Еразъм +“ на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта.“

2. Член 30 се изменя така:

„Чл. 30. Годишната данъчна основа се определя като облагаемият доход по чл. 29, придобит през данъчната година, се намалява с:

1. вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка, а ако лицето не е самоосигуряващо се - с удържаните задължителни осигурителни вноски, които са за негова сметка, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване;

2. внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице; както и с

3. вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 29 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

3. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. Годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество се определя като облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година, се намалява с вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 33 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

4. В чл. 38, ал. 9 след думите „по реда на чл. 19“ се добавя „или чл. 24, ал. 2, т. 12“

5. В чл. 42, ал. 4 се изменя така:

„(4) Размерът на дължимия данък се определя, като месечната данъчна основа по ал. 3 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто или 1 на сто за доходите, придобити като морско лице - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

6. В чл. 43 :

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Размерът на дължимия данък се изчислява, като разликата по ал. 1 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в приход на държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в приход на общинския бюджет.“

б) алинея 8 се изменя така:

„(8) Лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, както и физическите лица в случаите по чл. 29а правят авансови вноски при условията и по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане при данъчна ставка:

1. 15 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася общинския бюджет.“

7. В чл. 44, ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) Размерът на дължимия данък се определя, като разликата по ал. 1 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(4) Когато платецът на дохода от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество е предприятие или самоосигуряващо се лице, размерът на данъка се определя и данъкът се удържа от платеща на дохода при изплащането му. В тези случаи размерът на дължимия авансов данък се определя, като облагаемият доход по чл. 31 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

8. Създава се чл. 44а:

„Авансов данък за доходи от други източници по чл. 35

Чл. 44 а. (1) Паричните доходи по чл. 35 се облагат авансово с данък, когато платещът на дохода е предприятие или самоосигуряващо се лице. Размерът на данъка се изчислява като облагаемият доход по чл. 35 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Данъкът по ал. 1 се определя и удържа от платеща на дохода при изплащането му.

(3) Когато получател на дохода по чл. 35 е лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност данък по ал. 1 се дължи след като облагаемият доход на лицето от всички източници на доход, придобит от началото на данъчната година и подлежащ на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, намален с удържаните или внесените за сметка на лицето задължителни осигурителни вноски, превиши 7920 лв. В тези случаи лицето, придобиващо дохода, удостоверява степента на намалена работоспособност с валидно към датата/датите на изплащане на дохода експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, копие от което се представя еднократно пред платеща на дохода, когато той е задължен да удържа и да внася данъка.

(4) Данъкът по ал. 1 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 и 66.“

9. В чл. 45, ал. 7 след думите „изплатените доходи“ се добавя „и удържания данък“.

10. В чл. 46, ал. 1, 2, 3 и 4 се изменят така:

„(1) Ставката на данъка за доходите по чл. 37 и чл. 38, ал. 5, 8, 10, 11 и 12 е:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 8 в случаите на получаване на суми след изтичане срока на договора за застраховка "Живот", който е 15 или повече години е:

1. 7 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(3) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 1 е:

1. 5 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(4) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 13 е:

1. 8 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

11. В чл. 48:

а) Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка:

1. 15 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
  2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася общинския бюджет.“
- б) създават се ал. 9 и 10:

„(9) Конкретният размер на ставката за данъка, който се внася в общинските бюджети, се определя от общинските съвети с решение най-късно до 31 октомври на предходната година в границите, фиксирани от закона, в зависимост от постоянния адрес на физическото лице на територията на страната, а за лицата, които нямат постоянен адрес – от общинския съвет на Столична община. Ако съответният общински съвет не е определил размера на ставката в този срок, се прилага нулева ставка.

(10) Председателите на общинските съвети уведомяват министъра на финансите или упълномощени от него длъжностни лица за приетите от тях решения по ал. 9 в седемдневен срок от приемането на решението.“

12. В чл. 49, ал. 7 думата „републиканския“ се заменя с „държавния и общинския“.

13. В чл. 65:

- а) в ал. 12 думите „по чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „по чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.
- б) в ал. 13 думите „по чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „по чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.

14. В чл. 66, ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъците по чл. 65 се внасят, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на платеща на дохода;
2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на лицето, придобило дохода, към 31 декември на предходната година, а когато физическото лице няма постоянен адрес в страната - по сметка на Столична община.“

15. В чл. 68, ал. 1, 2 и 3 се изменят така:

„(1) Данъците по чл. 43, 44, 46 и 48 се внасят, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец;
2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец, към 31 декември на предходната година.

(2) Данъкът по ал. 1 на чуждестранно лице, получило доходи чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, се внася, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника;

2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на пълномощника.

(3) Когато не може да се установи мястото за внасяне на данъка по реда на ал. 1 и 2, данъкът се внася по:

1. сметка на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София-град – за данъка, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет; и

2. по сметка на Столична община – за данъка, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет.“

16. В чл. 72 думата „републиканския“ се заменя с „държавния“

17. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 27 се изменя:

„27. „Работодател“ е:

а) всяко местно лице, чуждестранно лице, извършващо дейност чрез място на стопанска дейност или определена база на територията на страната, както и търговско представителство по Закона за насърчаване на инвестициите, което наема физически лица по трудови правоотношения или е страна по договор за предоставяне на персонал от чуждестранно лице;

б) дипломатическо представителство на друга държава, което е избрало да определя, удържа и внася данък за доходи от правоотношения по т. 26, сключени с местни физически лица, във връзка с извършваните от него функции в Република България. Изборът се упражнява, като в срок до 31 декември на предходната година представителството уведоми компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че желае да удържа и внася данък по реда на този закон за местния персонал. Изборът се прилага за неопределен брой данъчни години, без прекъсване и може да се прекратява, ако в срок до 30 ноември на предходната година дипломатическото представителство писмено уведоми за това компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.“

§ 13. Дипломатическите представителства могат да упражнят правото на избор по § 1, т. 27, буква „б“ от допълнителните разпоредби за 2016 г. включително, като уведомят компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, в срок до 31 януари 2016 г.“

§ 14. За 2016 г. срокът по чл. 48 ал. 9 е до 31 януари 2016 г. Дължимият данък за общинския бюджет за доходи, придобити от 1 януари 2016 г. до 31 март 2016 г., се определя и внася, както следва:

1. за доходите от трудови правоотношения по реда на чл. 49 от работодателя по основното трудово правоотношение към 31 декември 2016 г.;

2. от лицето, придобило дохода, ако към 31 декември 2016 г. лицето няма работодател или е придобило други доходи, за които се дължи такъв данък – в срок до 30 април 2017 г.

§ 15. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71 от 1998 г.; изм., бр. 83 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 105 и 153 от 1998 г.; изм., бр. 103 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп.,

бр. 45, 56 и 119 от 2002 г.; изм., бр. 84 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 6 от 2004 г.; доп., бр. 18 от 2004 г.; изм., бр. 36 от 2004 г.; доп., бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 94 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 100, 103 и 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 36 и 105 от 2006 г.; изм., бр. 55 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г.; изм., бр. 70 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 19 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г.; доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 35 от 2011 г.; доп., бр. 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд на РБ - ДВ, бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53 от 2012 г.; доп., бр. 54 и 102 от 2012 г.; изм., бр. 24 и 30 от 2013 г.; доп., бр. 61 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г.; изм., бр. 14 и 35 от 2015 г.; доп., бр. 37 от 222015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания - урбанизираните територии. Облагат се с данък и поземлените имоти и земеделски земи извън строителните граници на населените места, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.“

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Не се облагат с данък земеделските земи извън строителните граници - урбанизираните територии, които имат характера на такива и са регистрирани по смисъла на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, както и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.“

2. В чл. 24 се създава ал. 7:

„(7) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и т. 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства“.

3. В чл. 28:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.“

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

4. В чл. 55, ал. 8 се изменя така:

„(8) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за:

1. специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите - в размер от 50 до 250 лв.;

2. специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари, както следва:

а) с две оси и товароподемност от 18 до 40 тона - в размер от 50 до 150 лв.;

б) с три оси и товароподемност от 24 до 40 тона – в размер от 100 до 250 лв.“

5. В чл. 71а:

а) досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Не се събира такса за битови отпадъци за услугите, предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно

регистрираните вероизповедания в страната, заедно с поземлените имоти, върху които са построени.“

б) създава се ал. 2:

„(2) Освобождаването по ал. 1 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им богослужебна дейност.“

б. Създава се чл. 129:

„Чл. 129. (1) За неизпълнение на задълженията по чл. 5а, ал. 1 и ал. 2 кметът на общината се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 2000 до 10000 лв. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 и 2 се съставят от оправомощени от министъра на финансите длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

§ 16. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; доп., бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 82 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2006 г.; изм., бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 46, 52, 53, 57 и 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 69 от 2008 г.; доп., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.; доп., бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 98 и 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г.; доп., бр. 26 от 2012 г.; изм., бр. 38 и 40 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 82 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 99 от 2012 г., бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; изм., бр. 106 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2014 г.; доп., бр. 40 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г., бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 14, 60 и 61 от 2015 г.) в чл. 107 се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието накрая се добавя „и регистри“.

2. В ал. 1 след думата „декларация“ се добавя „или въз основа на данните от регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси“.

3. В ал. 3 след думите „не е подадена декларация“ се поставя запетая и се добавя „или в закон не е установено задължение за подаване на декларация“.

§ 17. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 98 от 2013 г.; доп., бр. 104 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г.) в § 9 думите "31 декември 2015 г." се заменят с "31 декември 2018 г."

§ 18. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 и 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и

доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 и 101 от 2013 г.; изм., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 и 107 от 2014 г.; доп., бр. 41 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 20:

а) в ал.1 се създава т. 3:

„3. стоките се изпращат или транспортират от или за сметка на доставчика от територията на страната.“

б) в ал. 2 се създава т.3:

„3. транспортът приключва на територията на страната.“

2. В чл. 25:

а) в ал. 3 се създава т. 7:

„ 7. последния ден от месеца, през който е предоставена услугата по чл. 9, ал. 3, т. 1 и т. 2;

б) в ал. 5, изречение първо след думите „при доставки с“ се добавят думите „периодично или“.

3. В чл. 27 се създават ал. 6 и 7:

„(6) При определяне на сумата на направените преки разходи по ал. 2, изречение първо се взема предвид само данъчната основа на използваните стоки или услуги, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит. Когато използваните стоки или услуги са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане, при определяне на сумата на направените преки разходи се взема предвид равна на изхаването им част от данъчната основа (амортизация), върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, изчислена за всеки данъчен период по линейния метод за период от 5 години от придобиването на стоката или услугата, съответно за период от 20 години от придобиването на недвижимата вещ.

(7) Когато стоките или услугите се използват едновременно за извършване на независима икономическа дейност и за личните нужди на данъчно задължено лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при определяне на преките разходи по ал. 6 данъчната основа, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, се разпределя пропорционално на степента на използване на съответната стока или услуга за извършената доставка по предоставяне на услуга за лични нужди, на собственика, на работниците и служителите, или за цели, различни от независимата икономическа дейност.“

4. В чл. 39 се създава т. 8:

„8. предоставянето на медицинска помощ от лице, упражняващо медицинска професия съгласно Закона за здравето.“

5. В глава четвърта се създава чл. 50а:

„Доставка на стока или услуга за лични нужди

Чл. 50а. Тази глава не се прилага при доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.“

5. В чл. 73, ал. 2 думата „с точност“ се заличава.

6. В чл. 79 се създава ал. 12:

„(12) При доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него

лица, на работниците и служителите или на трети лица, не е налице основание за прилагане на чл. 79.”

7. В чл. 114, ал. 2 се отменя.

8. В чл. 118, ал. 7 се отменя.

9. В глава дванадесета се създава чл. 120а:

„Задължение за подаване на декларация при използване на стока или услуга за лични нужди

Чл. 120а. (1) Когато регистрирано лице възнамерява да използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, стока или услуга с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, лицето е длъжно преди да започне използването за лични нужди да подаде декларация за методиката за разпределение по разумен метод на направените преки разходи съгласно чл. 27, ал. 7.

(2) Декларацията за избраната методика за разпределение на преките разходи се подава по електронен път в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по образец, утвърден със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(3) Регистрираното лице може да представи нова декларация за изменение на избраната методика за разпределение на преките разходи, за която вече е подадена декларация, след изтичането на 6 месеца, считано от месеца, следващ месеца на подаване на предходната декларация.“

10. В чл. 156, ал. 3, т. 2 след думите „в евро“ се добавя „или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България“.

11. В чл. 159е се създава ал. 5:

„(5) Надвнесен данък от лице, регистрирано на основание чл. 154 или за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза в друга държава членка, се възстановява по банкова сметка, различна от сметка в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България, а всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата, се приспадат от установения данък за възстановяване.“

12. Създава се чл. 176в:

“Използване на стока или услуга за лични нужди

Чл. 176в (1) Когато регистрирано лице използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, стока или услуга с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, и не е изпълнило задълженията си по чл. 120а, се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди.

(2) Ако регистрираното лице не начислява данък в съответствие с избраната от него методика по чл. 120а се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 регистрираното лице дължи данък от датата на придобиването на стоката или получаването на услугата.

(4) Не се смята за използване за лични нужди, на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, използването на стоката или услугата наложено/предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

13. В чл. 180 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до шест месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв.

б) създава се нова ал. 4:

„(4) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка след срока по ал. 3, но не по-късно от осемнадесет месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв.

в) досегашната ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или имуществената санкция е в двоен размер на неначисления данък, но не по-малко от 2000 лв., а в случаите по ал. 3 - от 400 лв., а по ал. 4 - от 800 лв.”

14. Член 182 се изменя така:

„Чл. 182. (1) Извън случаите по чл. 180 регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 500 лв.

(2) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило издадения или получен данъчен документ в отчетните регистри в срок до шест месеца от края на месеца, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция е в размер на 200 лв.”

15. В §1 от допълнителните разпоредби т. 68 се отменя.

16. В § 32 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 105 от 2014 г.), в основния текст думата „лицето“ се заменя с “лице, регистрирано за прилагане на режим в Съюза“.

§ 19. (1) Когато използването на стока или услуга, с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, е започнало преди влизането в сила на този закон, лицето прилага чл. 120а, ал. 1 като подава декларацията за избраната методика за разпределение на преките разходи в срок до 29 февруари 2016 г., включително.

(2) Когато регистрираното лице не изпълни задължението си по ал. 1 се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

§ 20. В шестмесечен срок от влизането в сила на закона лицата, ползващи режима по чл. 118, ал. 7 от Закона за данък върху добавената стойност, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 118 от същия закон.

§ 21. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм., бр. 109 от 2013 г.; доп., бр. 98 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 107 от 2014 г.) в чл. 3 навсякъде числото „15 000“ се заменя с „5 000“.

§ 22. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г.

М О Т И В И

към Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е изготвен във връзка с необходимостта от хармонизиране и привеждане в съответствие на националното данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви в областта на прякото облагане, както и привеждане в съответствие на текстовете на закона, наложени в процеса на нотификация на данъчната мярка, представляваща държавна помощ за регионално развитие.

В тази връзка са направени следните предложения за промяна:

1. Предложения за изменение и допълнение на ЗКПО във връзка с необходимостта от транспониране на изисквания на Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки и Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки.

Двете изменящи директиви са приети в резултат на изпълнението на заложените мерки в Плана за действие за укрепване на борбата срещу данъчните измами и укриването на данъци, приет от Европейската Комисия (ЕК) на 6 декември 2012 г. и във връзка с изпълнение на Препоръката относно агресивното данъчно облагане.

Действащата Директива 2011/96/ЕС на Съвета освобождава от данък, удържан при източника, дивидентите и другите форми на печалби, платени от дъщерни дружества на техните дружества майки, и предотвратява двойното данъчно облагане на тези доходи на равнището на дружеството майка, като задължава държавите членки да освободят от данъчно облагане, или да предоставят данъчен кредит за облагането в чужбина, разпределената печалба с произход от дъщерни предприятия, установени в други държави членки.

С цел избягване на случаи на двойно данъчно необлагане, произтичащи от различията в данъчното третиране на разпределените печалби в различните държави членки, държавата членка на дружеството майка не следва да позволява освобождаването от данък, прилагано към получени разпределени печалби, доколкото тези печалби подлежат на приспадане от дъщерното дружество на дружеството майка, установено в друга държава членка. С тази цел е и приетото изменение в чл. 4 на Директива 2011/96/ЕС, направено с Директива 2014/86/ЕС, което се въвежда и в българското национално законодателство с

предложеното изменение на определението за дивидент, съдържащо се в § 1, т. 4 на допълнителните разпоредби на ЗКПО.

С разпоредбите на Директива 2015/121/ЕС е въведено задължение за държавите членки за прилагане на минимално общо правило за борба със злоупотребите по отношение на разпределението на печалби. Българското данъчно законодателство съдържа обща разпоредба за отклонение от данъчно облагане, която е с по-широк обхват от тази в директивата, а именно чл. 16 на ЗКПО, поради което конкретни допълнения в текстовете на ЗКПО не са необходими.

2. Промени, налагани от правото на ЕС в областта на държавните помощи, които са необходими, за да бъде одобрено данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

След изтичане срока на действие на схемата за държавна помощ, под формата на данъчно облекчение по чл. 184 във връзка с чл. 189 от ЗКПО, беше предприета процедура по нотифициране на нова схема за държавна помощ, с която да се запази същността на данъчното облекчение, действало до 31 декември 2013 г. и да се прилага през новия програмен период.

Целта на схемата за държавна помощ е насърчаване инвестициите за производствена дейност в общини с безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната, както и намаляване на безработицата в тези общини, чрез осигуряване на определена заетост.

В насоките за предходния период 2007-2013 г. изрично е предвидено, че подпомагане по схеми за помощ се допуска само при условие, че бенефициерът е подал молба за отпускане на помощ и след това органът, отговарящ за администрирането на помощта, е потвърдил писмено. Изключение от тези правила са случаите на одобрени данъчни схеми за помощ, при които данъчното облекчение или намаление за съответните разходи се предоставя автоматично, без субективна преценка от страна на властите.

В новите насоки такова изрично изключение не е предвидено, като от разписаните текстове в Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. (Насоките) и формулярът, който се попълва при нотификация на схемата, не беше напълно ясно конкретното третиране за данъчните схеми и не ставаше ясно следва ли да е налице изрична разпоредба за предварително писмено одобряване от страна на отпускащия помощта орган, или е налице възможност за отпускане на помощ по досегашния ред, т.е. автоматично данъчно облекчение и последваща проверка. Поради това и предвид действалата до този момент схема за държавна помощ Министерството на финансите нотифицира автоматична схема за помощ. Във връзка с изпратените документи, ЕК започна процедура по допълнително разглеждане на нотифицираната данъчна схема, в хода на която категорично официално заяви, че автоматична схема за държавна помощ не би могла да бъде одобрена по Насоките.

В отговор на получено писмо Министерството на финансите потвърди продължаване на нотификацията на SA. 39869 (2014/N) – BG – Схема за освобождаване от корпоративен данък съгласно член 184 от ЗКПО и разглеждането ѝ съгласно Насоките, което означава ангажимент за премахване на автоматичния характер на схемата и необходимост от индивидуално разглеждане на всеки инвестиционен проект и предварително одобрение на проект за първоначална инвестиция.

Във връзка с премахване на автоматичния характер на схемата за държавна помощ е подготвен проект на промени, който е изпратен на ЕК, и е дадена предварителна оценка, че по този начин подготвената схема за държавна помощ отговаря на изискванията на ЕК съгласно Насоките.

В тази връзка пълното привеждане в съответствие с Насоките доведе до необходимост от следните промени:

Въвеждат се четири типа условия, които следва да се спазват от всяко данъчно задължено лице, което би искало да прилага данъчното облекчение, представляващо държавна помощ:

- общи условия;
- условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта;
- условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея;
- допълнителни условия, в случаите когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или единен инвестиционен проект.

Новите изисквания, които са включени в общите условия, са:

- въвежда се формуляр за кандидатстване за помощ по образец, който данъчно задълженото лице следва да подаде, най-късно преди започване изпълнението на проекта за първоначална инвестиция, до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции.
- за да може да ползва данъчното облекчение, данъчно задълженото лице следва да е получило разрешение от Българската агенция за инвестиции чрез заповед. Със заповедта се потвърждава, че помощта има необходимия стимулиращ ефект и изрично се вписва максимален размер и интензитет на помощта.
- редът за издаване на заповедта ще бъде определен с Наредба на министъра на финансите и министъра на икономиката.

Нови изисквания, които са включени в условията, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

- размерът на определената в заповедта помощ не може да се надвишава, независимо от спазване на интензитета на помощта.
- намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция в хода на изпълнение на инвестицията не може да доведе до надвишаване на вече определения в заповедта интензитет.
- за да бъде одобрен проект за първоначална инвестиция на големи предприятия, размерът на помощта е необходимо да съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община, в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ.

Нови изисквания, които са включени в условията, които са свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

- променя се срокът за изпълнение на първоначалната инвестиция, като същата е необходимо да бъде извършена в срок до 4 календарни години, в т.ч. годината на получаване на заповедта.
- променя се изискването, което предвижда за определена първоначална инвестиция необходимост приемливите разходи да надвишават с поне 200 на сто, не данъчната, а балансовата стойност на активите, които се използват повторно към 31 декември на годината, преди започването на изпълнението на първоначалната инвестиция.
- стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода.

За целите на последните две условия се препраща към стойностите, които са определени съгласно приложимото счетоводно законодателство.

Нови изисквания, които са включени в допълнителните условия, в случаите когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или единен инвестиционен проект:

- предвидена е промяна, съгласно която за случаите на голям инвестиционен проект, за които е необходимо положително решение от ЕК, общата стойност на помощта, над която е необходимо такова решение, се определя на равнище група.
- новите насоки изискват въвеждане на понятието единен инвестиционен проект, като във връзка с такъв проект се въвежда ограничение, съгласно което когато помощ се предоставя на данъчно задължено лице за инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта трябва да бъде намалена за приемливите разходи, надвишаващи 50 милиона евро.

Въвеждат се някои нови понятия, както и промяна на същността на някои вече съществуващи понятия.

Във връзка с изискванията на Насоките и правилното прилагане на схемата за държавна помощ са въведени понятията „започване изпълнението на проекта“, „стоманодобив“, „производство на синтетични влакна“, „равнище група“, „единен инвестиционен проект“, „транспорт“, „летища“, „производствен обект“ за целите на определението за първоначална инвестиция.

Определението за първоначална инвестиция е приведено в съответствие на Насоките, като освен това в закона за целите на схемата са променени и определенията за „дата на предоставяне на помощта“ и „големи предприятия“. По отношение на определението на понятието „големи предприятия“ следва да се има предвид, че независимо от двете направени препратки, определението за големи предприятия е едно и също по своята същност. Предложеният вид се налага поради различните препратки в законодателните актове на ЕС, касаещи двете държавни помощи, и това, че за държавната помощ за

земеделски стопани вече е налице разписка с окончателния идентификационен номер на помощта от ЕК.

Както е посочено и по-горе, Насоките изискват въвеждане на понятието равнище група. В равнище група, за целите на данъчното облекчение, е предвидено да попадат лицата, попадащи в едно от взаимоотношенията по § 1, т. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В тази връзка определянето на равнище група ще се изисква за целите на:

- допустимост на ДЗЛ, които имат право да прилагат данъчното облекчение. Изискването за не закриване на същата или подобна производствена дейност в държава членка на Европейския съюз или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, две години преди датата на подаване на формуляр за кандидатстване за помощ или ако към момента на неговото подаване възнамеряват да затворят такава производствена дейност в срок от две години, след като приключи първоначалната инвестиция, за която ще се преотстъпва корпоративен данък, ще се изследва на равнище група;
- за целите на определяне на стойността на голям инвестиционен проект;
- за целите на определяне на допустимата помощ в случаите на единен инвестиционен проект.

По настояване на ЕК и независимо от свързаните текстове и дадените определения в разпоредбите, касаещи данъчно задължени лица, които изобщо могат да се ползват от данъчното облекчение, изрично са изключени отраслите транспорт, енергетика, първично производство, преработка и предлагане на пазара на селскостопански продукти.

Направени са и някои други промени, свързани с прецизиране на разпоредбите на закона с новата схема.

По отношение на влизане в сила на схемата за помощ е предвиден преходен период за 2015 г., съгласно който данъчното облекчение влиза в сила след постановяване на положително решение от ЕК относно съответствието му с Насоките на ЕК. При условие че ЕК постанови положително решение до 31 декември 2015 г., корпоративният данък за 2015 г. ще се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г. и е налице одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 г. няма да се допуска.

Преходният период е предвиден по този начин с цел:

- данъчно задължените лица да се запознаят с направените промени и да имат възможност да подготвят своите документи за кандидатстване;
- да е налице време, в което Българска агенция за инвестиции да оцени подадените формуляри за кандидатстване.

Предложените промени са направени предвид изричната санкция от ЕК за промяна по отношение на автоматичния характер на схемата. Следва да се има предвид, че прилагането на данъчното облекчение, представляващо държавната помощ за регионално развитие, в това число условията, които следва да бъдат спазвани съгласно Насоките, и условията, при

които може да бъде прилагано данъчното облекчение, следва да бъдат окончателно одобрени с решение на ЕК.

3. Промяна в определението за „юрисдикции с преференциален данъчен режим“

През последните няколко години са предприети множество инициативи както от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и правителствата на страните от Г-20, така и от Европейския съюз (ЕС) за борба с укриването и невнасянето на данъци и схемите за агресивно данъчно планиране и отклонение от данъчно облагане, използвани за прехвърляне на печалби в юрисдикции с преференциален данъчен режим.

Един от основните инструменти за повишаване ефективността и ефикасността за предотвратяване укриването на данъци е автоматичният обмен на информация за данъчни цели. Значението на автоматичния обмен на информация като средство за борба с трансграничните случаи на укриване на данъци и отклонение от данъчно облагане е признато и на международно равнище в рамките на форумите на Г-20 (Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors) и Г-8.

Инициативите, предприети от ОИСР – Конвенцията за взаимно сътрудничество по данъчни въпроси, Многостранното споразумение между компетентните органи за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, в основата на което е Единният световен стандарт за автоматичен обмен на финансова информация и Глобалният форум за прозрачност и обмен на информация, са за повишаване прозрачността на данъчните системи, стимулиране обмена на информация за данъчни цели между държавите, насърчаване разкриването на информация от юрисдикции с преференциален данъчен режим и силно противодействие на юрисдикциите с преференциален данъчен режим, чрез блокиране на възможностите на данъкоплатците за избягване плащането на данъци.

Едновременно с това ЕС е разработил обширен набор от инструменти, за да се подобри способността на държавите членки за борба с укриването на данъци и отклонението от данъчно облагане, който включва: законодателни актове на ЕС (в областта на подобряване на прозрачността, обмена на информация и административното сътрудничество); координирани действия, препоръчани на държавите членки по отношение на агресивното данъчно планиране и юрисдикциите с преференциален данъчен режим; специфични препоръки към отделните държави за засилване на борбата срещу укриването на данъци и отклонението от данъчно облагане, като част от европейския семестър на икономическо управление.

През 2012 г. ЕК е представила две препоръки – COM (2012) 8806 и COM (2012) 8805 – относно мерки за справяне с агресивното данъчно планиране и за насърчаване на трети държави да прилагат минималните стандарти за добро управление в областта на данъчното облагане, с цел – като следваща стъпка – да се изгради общ подход за идентифициране и третиране на юрисдикциите с преференциален данъчен режим, което ще засили позицията на ЕС при взаимоотношенията с тях.

През 2015 г. от Комисията е публикуван общ за ЕС списък на юрисдикциите с преференциален данъчен режим, съставен въз основа на националните списъци на отделните държави членки. В общия списък на ЕС са включени тези трети държави, които фигурират в списъците на най-малко 10 държави членки.

Във връзка с гореизложените международни и европейски инициативи и необходимостта списъкът на юрисдикциите с преференциален данъчен режим да бъде съобразен с препоръките на Европейската комисия и инициативите за сключване на споразумения за автоматичен обмен на информация между ЕС и трети страни, се предлага в закона да се формулират ясни критерии, на базата на които се определят държавите/териториите които са юрисдикции с преференциален данъчен режим. От обхвата на юрисдикциите с преференциален данъчен режим се изключват държавите членки на ЕС. В тази връзка се предлагат следните критерии:

1. няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила споразумение за автоматичен обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия.

2. налице е сключена и влязла в сила международна данъчна спогодба, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обменя информация;

3. дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези приходи в Република България.

Списъкът на държавите/териториите, които отговарят на законовите условия за юрисдикциите с преференциален данъчен режим ще се утвърждава със заповед на министъра на финансите.

Следва да се отбележи, че подобен на предложението със законопроекта подход, в закон да бъдат определени критериите за юрисдикциите с преференциален данъчен режим, а списъкът да се определя с подзаконов нормативен или административен акт на база законовите критерии, се прилага от други държави членки на ЕС. В Работен документ (DOC: Platform/11/2014/EN) е отразен извършеният преглед от Европейската комисия по Препоръка COM (2012) 8805 относно мерките за насърчаване на трети държави да прилагат минималните стандарти за добро управление в областта на данъчното облагане.

В т. 1.2.3 от Работния документ „Актуализиране на списъците“ е посочено, че само за една държава членка – България – процесът на актуализация е свързан със законодателни изменения, докато при другите държави членки (15 държави) този процес е свързан с промяна на подзаконови нормативни и административни актове (решения, постановления, наредби и др.).

Предложената промяна, с която се привежда в съответствие националното законодателство с изискванията на европейската директива, ще окаже положителен ефект върху предотвратяване случаите на двойно данъчно необлагане, произтичащо от различията в данъчното третиране на разпределените печалби в различните държави членки, използвано от мултинационалните компании в схеми за агресивно данъчно планиране.

Предложението за промяна в схемата за държавна помощ под формата на данъчно облекчение ще окаже положително въздействие върху инвестиционната активност и заетостта, което ще се отрази благоприятно на икономиката на страната като цяло.

В преходните и заключителни разпоредби на проектозакона са предложени промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Закона за данък върху добавената стойност, Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и в Закона за ограничаване на плащанията в брой.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица са предложени следните промени:

1. Предоставяне на възможност на дипломатическите представителства в България да удържат и внасят данък за доходите от трудови правоотношения на местните физически лица, които работят при тях.

Съгласно действащото законодателство дипломатическите представителства не са работодател по смисъла на § 1, т. 27 от ДР на ЗДДФЛ и съответно не са задължени да удържат и внасят данък за доходите от трудови правоотношения, изплатени на българския персонал, тъй като Виенската конвенция за дипломатическите отношения им вменява ангажименти единствено за целите на социалното осигуряване. Поради тази причина местните физически лица, които получават доходи по трудови правоотношения от дипломатическите представителства на територията на Република България, трябва сами да определят и внасят дължимия от тях данък.

Към настоящия момент съгласно законовите разпоредби единствената възможност е с подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, което изключително затруднява физическите лица, независимо от факта че през течение на годината са получили доходи единствено от трудови правоотношения.

С цел облекчаване местните физически лица, които са в трудови правоотношения с дипломатическите представителства, се предвижда възможност данъкът да се удържа и внася от дипломатическото представителство.

2. Ред за авансово облагане на доходите от други източници

В обхвата на чл. 35 от ЗДДФЛ попадат доходи, които имат случаен и нерегулярен

характер (обезщетения за пропуснати ползи и неустойки с такъв характер, парични и предметни награди от игри, от състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител; лихви, които не се облагат с окончателен данък и т.н.).

Съгласно действащото законодателство тези доходи се облагат само годишно, като дължимият данък се определя от физическото лице с подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ. При сравнителен анализ на данните между годишната данъчна декларация и данните от справка от платците на доходите за 2014 г. е установено, че значителен брой физически лица – получатели на такива доходи – не са ги декларирали и обложили по установения в закона ред.

С предложената промяна ще се намали възможността за недеklarирани и необлагани на доходите по чл. 35 от закона.

С проекта се предвижда възможност за приспадане на задължителните здравно осигурителни вноски по чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) за всички доходи, които се вземат предвид при определянето на окончателния размер на осигурителния доход с цел максимално хармонизиране на данъчния закон с осигурителното законодателство, както и предотвратяването на противоречива практика по прилагането на законовите разпоредби.

3. Възможност за определяне на данък за общините по решение на общинския съвет

С проекта се предвижда възможност всяка община да определи данък върху доходите на физическите лица, които са с постоянен адрес на територията на общината. Данъчната ставка ще се определя ежегодно с решение на общинския съвет. Ставката е предвидено да се определя в диапазон от 0 до 2 на сто, което предоставя възможност на общината да наложи данък или не за съответната година. Данъкът за общините ще постъпва в приход на общинските бюджети.

С цел опростяване на режима за физическите лица и за да не се създават допълнителни задължения за лицата за декларирани на данъка, се предвижда неговото администриране от Националната агенция за приходите.

С предложението се цели изпълнение на заложените в Стратегията за децентрализация и Програмата за нейното изпълнение приоритети и мерки, свързани с увеличаване на приходната база на общините чрез предоставяне на нови приходоизточници. Разширяването на приходната база на общините ще създаде възможност за повишаване на ефективността, по-пълно съобразяване с местните потребности и предоставяне на повече и по-качествени услуги на населението.

С предоставянето на новия приходоизточник следва да се повиши отговорността на местните власти за по-ефективно и ефикасно изразходване на средствата при спазване на засилена финансова дисциплина, ясно дефинирани приоритети и недопускане на просрочени задължения и вземания.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ):

С предложените промени в Закона за местните данъци и такси се цели улесняване практическото прилагане на закона.

С проекта се предлага промяна в чл. 10, съгласно която поземлените имоти в строителните граници на населените места, които са със статут на земеделска земя и не е променено предназначението им от техните собственици, да бъдат включени в обхвата на облагаемите с данък имоти. Предложението е с цел, от една страна, да се предотврати възможността за отклонение от данъчно облагане, а от друга страна, да се осигури равнопоставеност на лицата, които са променили предназначението на земеделските земи, попадащи в строителните граници на населените места и селищните образувания.

Предложена е промяна в данъчното облекчение по чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19. Съгласно действащите разпоредби от данък върху недвижимите имоти се освобождават сградите, получили сертификати с клас на енергопотребление „B“, „C“ и „D“, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 25 от Закона за енергийната ефективност.

Основната цел на данъчното облекчение по чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19 е повишаване на енергийната ефективност чрез подобряване на енергийните характеристики на сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г., съответно преди 1 януари 2005 г.

В резултат на обновяването на многофамилните жилищни сгради с публични средства по Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради, сградите ще получат сертификат с клас за енергопотребление по Закона за енергийната ефективност.

Следва да се отбележи, че действащите разпоредби на чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19 от ЗМДТ предоставят възможност данъчното облекчение за енергийна ефективност да се ползва и от лица, собственици на обновени многофамилни жилищни сгради, обновяването на които е реализирано с публични средства, като е налице по-благоприятен данъчен режим за тези лица, в сравнение с лицата, които обновяват жилищните си сгради със собствени средства.

За сградите, получили сертификат за енергийна ефективност като резултат от обновяването им с публични средства, не следва да прилага данъчното облекчение по чл. 24, ал. 1 т. 18 и 19 от Закона за местните данъци и такси, тъй като за лицата, собственици на обновените многофамилни жилищни сгради, ще е налице двойна преференция – получаване на безвъзмездно финансиране с източник публични средства по програмата и освобождаване от облагане с данък върху недвижимите имоти.

С цел да се предотврати възможността за получаване на двойна преференция от лицата, собственици на обновени многофамилни жилищни сгради с публични средства, и за постигане на равнопоставеност с лицата, които обновяват жилищните си сгради със собствени средства, е предложената промяна данъчното облекчение да не се прилага за сгради, които са получили сертификат за енергийна ефективност в резултат на предоставени публични средства по Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради.

С предложената промяна ще се постигне баланс между интересите на държавата, общините и гражданите при съблюдаване на принципите за равнопоставеност, неутралност и справедливост при облагането с данъци.

С проекта е предложена промяна по отношение заплащането на данък върху недвижимите имоти, придобити след крайния срок за плащане на втората вноска – 31 октомври на текущата година, с което се отстранява съществуваща празнота в закона.

Във връзка с възникнали затруднения за правилното практическо прилагане на разпоредбата на чл. 55, ал. 8, същата е прецизирана, като не се променя редът за облагане с данък върху превозните средства на специализираните ремаркета.

Друго предложение е свързано с прецизиране на разпоредбата в чл. 71а относно освобождаване от такса за битови отпадъци както на храмовете, молитвените домове и манастирите, така и на поземлените имоти, върху които са построени, собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, като освобождаването от такса е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, която не е свързана с пряката им богослужебна дейност. Промяната е във връзка с неправилното тълкуване и прилагане на закона.

Предвижда се въвеждането на административнонаказателна разпоредба, съгласно която при непредоставяне на ежедневна информация от общините на Министерство на финансите по електронен път, да се налага санкция на кмета на съответната община от министъра на финансите. Непредоставянето на информация от общините води до нарушаване на функционирането на Националната база данни за местни данъци и такси.

Информацията от Националната база данни се използва за изготвянето на анализи и прогнози по местните данъци, за усъвършенстване на законодателството, за създаване на единна методология и практика по прилагането на Закона за местните данъци и такси, както и възможност за лицата, които имат издаден персонален идентификационен код (ПИК) от Националната агенция за приходите да проверяват състоянието на данъчната си сметка за местни данъци и такси – задължения, плащания, непогасени задължения и други.

В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК):

В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се предвижда промяна, съгласно която данъчни задължения по ЗМДТ да могат да се установяват с акт за установяване на задължението както на база подадена от задълженото лице декларация, така и на базата на данни от регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ. Промяната е във връзка с въведения от 1 януари 2015 г. нов режим по отношение декларирането и определянето на данъка върху превозните средства.

Промени, свързани с удължаване на срока на прилагане на механизма за обратно начисляване на ДДС при доставки на зърнени и технически култури

С Директива 2013/43/ЕС на Съвета от 22 юли 2013 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ДДС Директивата) по отношение на незадължително и временно прилагане на механизма за обратно начисляване във връзка с доставки на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами, са приети промени в член 199а, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, съгласно които държавите членки могат да предвидят **до 31 декември 2018 г. и за минимален срок от две години** лицето – платец на ДДС – да е данъчнозадълженото лице, за което се извършват определени доставки, като обхватът на доставките е разширен и в него са включени доставки на зърнени храни и индустриални култури, в т.ч. маслодайни семена и захарно цвекло, които обикновено не се използват в непреработен вид за крайно потребление (член 199а, параграф 1 буква „и“ от директивата).

С проекта се предлага удължаване на срока за прилагане на механизма за обратно начисляване на ДДС при доставки на зърнени и технически култури в максимално допустимия времеви обхват съгласно разпоредбата на член 199а от ДДС Директивата – **31 декември 2018 г.**

Въведеният механизъм за обратно начисляване на ДДС, от една страна, е ефективен инструмент за предотвратяване на организираните ДДС измами със зърнени и технически култури с участието на несъществуващи икономически оператори (липсващи търговци), а от друга страна, води до намаляване на нелоялната конкуренция, тъй като се ограничава възможността нелоялните икономически оператори да получават данъчно предимство от укриването и невнасянето на ДДС. Механизмът представлява и предпазна мярка за коректните икономически оператори от случайни сделки с некоректни доставчици, участващи в схеми за данъчни измами.

Досегашният опит показва, че механизмът за обратно начисляване на ДДС представлява ефективен инструмент за противодействие и борба с данъчните измами с ДДС за определени категории стоки.

От 1 януари 2007 г. в България е въведен механизъм за обратно начисляване на ДДС при доставки, свързани с отпадъци и вторични суровини и с услуги за тяхното оползотворяване, на основание член 199, параграф 1 от ДДС Директивата.

Преди въвеждането на механизма, за този вид доставки бяха констатирани най-сложните и в най-голям размер данъчни измами с данък върху добавената стойност.

По подобен начин, преди въвеждането на механизма за обратно начисляване на ДДС при доставки на зърнени и технически култури, анализът на данъчните измами показваше, че зърнените и техническите култури са със значителен дял в групата стоки, които се използват в схеми за данъчни измами с ДДС. За този вид данъчни измами бяха констатирани две изключително негативни тенденции: значително намаляване на бюджетните приходи и увеличаване броя на лицата, участващи в схемите за данъчни измами.

След въвеждането на механизма на обратно начисляване на ДДС, в краткосрочен план се наблюдава значителен и траен спад на нивото на данъчните измами с ДДС при доставките на зърнени и технически култури.

В Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са във връзка с необходимостта от прецизиране на разпоредби, които създават затруднения при практическото прилагане на закона, както и с хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейския съюз в областта на косвеното облагане.

1. Промени, свързани с Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставката на услуги

Предложенията в законопроекта са по отношение на режимите за обслужване от типа „мини едно гише“ за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път. Предвидена е възможност при регистрация за целите на прилагането на режим в Съюза доставчиците, установени в Република България, да могат да декларират освен банкова сметка в евро и такава в лева под задължителното условие сметката да е в българска банка или клон на чуждестранна банка в страната. За постигане на правна сигурност е регламентирано, че при надвнесен данък от доставчик, регистриран за прилагане на режим извън Съюза в Република България (неустановено на територията на ЕС лице) или регистриран за прилагане на кой да е от двата режима за обслужване през „мини едно гише“ в друга държава членка, банковите такси за превод и превалутиране се приспадат от данъка за възстановяване, когато доставчикът е посочил за целите на възстановяването банкова сметка в банка извън страната.

Обхватът на пропорционалното възстановяване на надвнесен данък на лице, прилагащо кой да е от двата режима за обслужване през „мини едно гише“ съобразно разпоредба на **Регламент (ЕС) № 904/2010** на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, се прецизира съгласно регламента, като в него се включва единствено режим в Съюза.

2. Промени във връзка с писмо на Европейската комисия EU Pilot 7122/14/ TAXU за несъответствия на разпоредби в закона с Директива 2006/112/ЕС.

Във връзка с писмо на Европейската комисия EU Pilot 7122/14/ TAXU е предложена промяна, с която се отстранява несъответствието с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО относно принципа на закръгляване на коефициента за определяне на размера на частичния данъчен кредит.

3. Промени в резултат на констатирани несъответствия с правото на ЕС и хармонизиране на националното с европейското законодателство, с цел единното прилагане, при съобразяване с практиката на Съда на ЕС

Със законопроекта се предлага доставката на услугата по предоставяне на медицинска помощ от лице, упражняващо медицинска професия съгласно Закона за здравето, да бъде освободена от данък върху добавената стойност, както изрично е предвидено в Директива 2006/112/ЕО.

Предложено е данъчното събитие при предоставяне на услуга за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на лицето, за която е използвана стока или услуга, с приспаднат данъчен кредит, да възниква на последния ден от месеца, през който е предоставена услугата.

Същевременно е уточнено, че при начисляване на данък за безвъзмездно използване на стока или услуга за лични нужди на собственика или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, приравнено на възмездно, няма да се извършва корекция на ползвания данъчен кредит. Това обаче не изключва прилагането в следващ момент на разпоредбите за корекция на ползван данъчен кредит, когато лицето извършва в рамките на независимата икономическа дейност доставка, за която не е налице право на данъчен кредит (освободена доставка), и е използвана стока или услуга, с която вече е извършена безвъзмездна доставка, приравнена на възмездна.

Предложено е всички случаи на безвъзмездно използване на стока или услуга за лични нужди на собственика или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, което по смисъла на закона е приравнено на възмездно, да се третира като облагаема доставка, независимо от характера на доставката.

Във връзка с решения на Съда на ЕС в законопроекта са разписани уточняващи разпоредби за определяне на данъчната основа (преките разходи) в две основни хипотези: 1) при използване на стоки или услуги, за извършването на доставка на услуга, приравнена на облагаема (възмездна) за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или, най-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на лицето, и 2) при едновременно използване на такива стоки или услуги, както за икономическата дейност на лицето, така и най-общо за цели, различни от нея.

Предложено е за целите на определяне на данъчната основа за тези доставки, т.е. при изчисляване на преките разходи за извършването им, да се взема в предвид данъчната основа на използваната стока или услуга, върху която е приспаднат данъчен кредит. Когато използваната стока или услуга е или би била дълготраен актив по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане се взема под внимание равна на изхабяването (амортизация) на стоката или услугата част от данъчната основа. Предложеният способ за определяне на изхабяването съответства на установеното от Съда на ЕС правило, според

което срокът на изхбяване трябва да е съобразен със срока за извършване на корекции на приспадат данъчен кредит. В този смисъл в проекта е уредено изхбяването на данъчната основа на използваната стока или услуга, за която е приспадат данъчен кредит, да се определя на равни части за всеки данъчен период по линейния метод за период от 5 години от придобиването на стоката или услугата или от 20 години от придобиването на недвижима вещ.

Законопроектът предвижда при формиране на преките разходи във втората хипотеза на използване на стоки или услуги, за които е приспадат данъчен кредит, едновременно за икономическата дейност на лицето и най-общо за цели, различни от нея, данъчната основа на използваните стоки или услуги да се разпределя пропорционално на степента на използването им за цели, различни от икономическата дейност.

Въвежда се задължение регистрирано лице, което възнамерява да използва стока или услуга с данъчна основа над 700 лв., за която е приспадат изцяло или частично данъчен кредит, едновременно за целите на икономическата си дейност и за лични нужди на собственика или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, да подаде декларация в Националната агенция за приходите за методиката за разпределение на преките разходи, която ще прилага. Предвидено е декларацията да се подава по електронен път в Националната агенция за приходите преди започване на използването на стоката или услугата за цели, различни от икономическата дейност на лицето. Декларацията ще се подава по утвърден образец от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Методиката ще може да бъде променяна едва след изтичането на 6 месеца от нейното подаване.

В случаите на смесено използване на стока или услуга при неподаване на декларация за избор на методика или при неначисляване на дължим данък в съответствие с избраната методика ще се счита, че стоката или услугата е използвана и ще се използва единствено за лични нужди. В тези случаи данък ще се дължи за всички изминали данъчни периоди, считано от периода на придобиване на стоката или услугата, за която е упражнено право на данъчен кредит. Това правило не се прилага в случаите на крайна нужда или непреодолима сила.

Предвиден е преходен режим, съгласно който лицата, които към датата на влизане в сила на горепосочените промени, вече използват стока или услуга, за която е упражнено право на приспадане на данъчен кредит, за лични нужди, следва да подадат декларация за методиката за разпределение на преките разходи в срок до 29 февруари 2016 г., включително. При неподаване на декларацията в този срок се приема, че съответната стока или услуга е използвана и ще се използва единствено за личните нужди на лицето или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

4. Промени, свързани с доставките и продажбите на течни горива

Предлага се да бъде отменен режима по чл. 118, ал. 7 от закона по отношение на петролните бази, като мярка за осъществяване на цялостен и ефективен контрол върху доставките и движението на течни горива от производител и вносител до краен потребител.

В тази връзка е предложено и определението за „петролна база“ съгласно § 1 т. 68 от допълнителните разпоредби на закона да бъде отменено.

Предвиден е шестмесечен преходен период за лицата, ползващи режима, да приведат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 118 от ЗДДС, т.е. да прилагат общия режим за регистриране и отчитане на доставките/продажбите на течни горива в търговския обект чрез фискални устройства (електронни системи с фискална памет за отчитане на оборотите от продажби на течни горива чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход) и да предават данни по дистанционната връзка на НАП, включително и данни които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

5. Промени в административнонаказателните санкции за данъчно задължените лица

В случаите на начислен данък след законоустановения срок е удължен времевият диапазон, в който се прилага намалена имуществена санкция или глоба, както и е занижен размерът на санкцията. При доброволно начисляване на ДДС до шест месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, санкцията, съответно глобата, се намалява от 25 на сто от данъка на 5 на сто от данъка, а минималният ѝ размер е снижен от 250 лв. на 200 лв.

Предвидена е и още една намалена имуществена санкция, съответно глоба, която е по-малка от санкцията в случай на неначисляване, но е по-голяма от случаите на доброволно начисляване в шестмесечния срок, а именно при начисляване след шестмесечния срок, но не по-късно от осемнадесет месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, санкцията е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв.

Предложено е минимумът на санкцията за повторно нарушение в общия случай на неначислен данък да се намали от 5000 лв. на 2000 лв. Повторното нарушение за начислен данък в рамките на шестмесечния срок от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, е наказуемо с имуществена санкция или глоба в размер на не по-малко от 400 лв., а повторното нарушение за начислен данък след шестмесечен срок, но не по-късно от осемнадесетия месец от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, със санкция в размер на не по-малко 800 лв.

Същевременно е предвидено изменение в наказателните разпоредби при неиздаване на данъчен документ или неотразяване на издаден или получен такъв в отчетните регистри за съответния данъчен период във всички случаи, различни от тези при неначисляване на данък. В тези случаи е предвидено наказанието да се определя в границите от 200 лв. до 500 лв. За този тип нарушения е удължен също времевият диапазон - ако данъчният документ е издаден и отразен в срок до шест месеца от края на месеца, в който е следвало да бъде издаден и отразен, се прилага намалена имуществена санкция или глоба в размер на 200 лв.

6. Прецизиране на разпоредби поради възникнали затруднения при практическото прилагане на закона

Законопроектът съдържа разпоредби за прецизиране условията за определяне на мястото на изпълнение на дистанционни продажби на стоки във връзка с обстоятелствата, свързани с мястото на започване и приключване на транспорта на стоките. Предлага се премахването на задължителните реквизити в издадена фактура за дистанционна продажба на стоки с място на изпълнение извън територията на страната.

При доставки с периодично изпълнение, за които не е уговорено плащане за период, по-дълъг от една година, е предложено данъчното събитие да възниква в края на годината.

В Закона за ограничаване на плащанията в брой:

Предлага се нормативно регламентираният праг за ограничение на плащания в брой в страната да бъде намален от 15 000 лв. на 5 000 лв., като мярка за ограничаване на сивата икономика. Предлаганото допълнително ограничаване на плащанията в брой чрез промяна в Закона за ограничаване на плащанията в брой е в съответствие с наложилата се практика в държавите членки на Европейския съюз, където прагът за ограничаване на плащанията в брой е в диапазон от 2 000 до 3 000 евро.

Предложението е плащанията на територията на страната да се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са:

- на стойност, равна на или надвишаваща 5 000 лв.;
- на стойност под 5 000 лв., представляваща част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 5 000 лв.

Ограничението ще се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава 5 000 лв. по курса на Българската народна банка в деня на плащането.

Мярката ще стимулира текущото отразяване на паричните потоци чрез първични счетоводни документи и ще способства за минимизиране на разплащанията в брой по сделки между лицата, участници в стопанския оборот.

Предложените промени в законопроекта няма да доведат до необходимост от допълнителни финансови средства за бюджета.

С проекта се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, поради което е изготвена справка за съответствие с европейското право.